

Consell Tributari

Expedient: 279/8

El Consell Tributari, reunit en sessió de 27 de juliol de 2009, coneixent del recurs presentat per la Fundació B.P., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En 10 d'octubre de 2005 i 10 de maig de 2006, el senyor M.B.P., actuant en nom de L, SA i de la Fundació B.P., va presentar sengles escrits relatius a les liquidacions de l'impost sobre béns immobles dels exercicis 2004 i 2006 (1er. trimestre) per la finca ubicada al carrer ..., núm. ... interior, al·legant que L, SA mitjançant escriptura de 3 de gener de 2003, autoritzada pel notari senyor M.A.E., va fer donació del 17,67% de la finca a la Fundació BP, que es troba acollida al règim fiscal especial previst a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, per la qual cosa sol·licitava l'exempció del tribut per a l'esmentada part de l'immoble a l'empara d'allò establert a l'article 15 de dita Llei.

2.- En 24 d'octubre de 2007, el senyor C.B.E., actuant en nom de la Fundació B.P., interposa recurs de reposició contra la resolució del director gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda, de 10 de juliol de 2007, que va estimar en part l'esmentada sol·licitud i va reconèixer l'exempció, amb efectes des de l'1 de gener de 2007, per al 35,36% del 17,67% de què és propietària la fundació, atès que el 64,64% restant està afecte a explotacions econòmiques no exemptes de l'impost sobre societats. Al·lega que les esmentades explotacions econòmiques són desenvolupades per tercers que tenen arrendat algun local de la finca i no per la fundació, que únicament realitza les activitats pròpies del seu objecte social, per la qual cosa correspon l'exempció per a la totalitat del 17,67% de què és propietària.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Per resoldre el present recurs s'haurà de considerar, en primer lloc, si la fundació recurrent té dret a l'exempció de l'impost sobre béns immobles per la totalitat de la seva participació, el 17,67%, en la titularitat de la finca objecte de l'impost, i en segon lloc, la data a partir de la qual ostentarà, si és el cas, el dret a l'exempció.

Segon.- Pel que fa a la primera de les qüestions plantejades la resposta ha de ser positiva, ja que, d'una banda, està acreditat a l'expedient que la Fundació B.P. ha comunicat a l'Ajuntament l'exercici de l'opció que estableix l'apartat 1 de l'art. 14 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, reguladora del règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i d'incentius fiscals al mecenatge, en compliment del que prescriu l'art. 15.4 de la mateixa Llei i els arts. 1.1 i 2.1 del seu Reglament, aprovat per Reial Decret 1270/2003, de 10 d'octubre; i d'altra banda, perquè quan l'art. 15.1 de l'esmentada Llei exceptua de l'exempció de l'impost sobre béns immobles els béns de les entitats sense fins lucratius afectes a explotacions econòmiques no exemptes de l'impost sobre societats, s'entén, a partir de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 18 de juliol de 2007, i en contra per cert de la postura anteriorment seguida per aquest Consell i aplicada en la resolució recorreguda, que la susdita afectació determinant de que no sigui procedent l'aplicació de l'exempció haurà d'efectuar-se, precisament, per l'entitat sense fins lucratius, essent irrellevant el destí que donin als béns els tercers que en siguin arrendataris. Amb la conseqüència, en el nostre cas, que el fet que el 35,36% del 17,67% de què és titular la fundació, estigui arrendat a tercers que desenvolupen activitats econòmiques no exemptes de l'impost sobre societats, no pot constituir un obstacle perquè es reconegui a la recurrent el dret a l'exempció per la totalitat del 17,67% que li correspon com a copropietària de la finca.

Tercer.- Respecte a la data des de la qual la recurrent ostentarà el dret a l'exempció s'ha de recordar que, conforme a la normativa aplicable, per poder gaudir d'aquella les entitats sense fins lucratius a què es refereix l'art. 15.1 de la Llei 49/2002 hauran de comunicar a l'Ajuntament corresponent l'exercici de l'opció que estableix l'apartat 1 de l'art. 14 de la mateixa Llei; i a més, que el dret a l'exempció s'aplicarà en el període impositiu que finalitzi amb posterioritat a la data de presentació de la declaració censal on es contengui l'opció i als successius, mentre l'entitat no renunciï al

règim fiscal especial. Per la qual cosa la resposta a la qüestió que ara abordem dependrà de la data en què s'hagi comunicat a l'Ajuntament l'exercici de l'opció. A l'efecte importa recordar que després que es presentés en data 10 d'octubre de 2005 l'escrit amb què s'inicien aquestes actuacions, la fundació recurrent, a requeriment municipal formulat per ofici de 5 de gener de 2007, va aportar còpies d'una declaració censal, model 036, de data 29 de desembre de 2003, subscripta pel seu representant, en la que no constava la presentació a l'Agència Tributària, i d'una certificació de dita Agència, de 13 de desembre de 2006, acreditativa de que la fundació havia exercit la susdita opció davant aquell organisme, quina certificació "surtirà efectos el día 01.01.2007". Després de la presentació de l'escrit de 10 de maig de 2006, es va requerir un cop més a la Fundació B.P., per ofici de 7 d'agost de 2007, perquè acredités l'exercici de l'opció, el que va determinar que s'aportés de nou la certificació esmentada. I després de la presentació del recurs que s'examina, es va formular un nou requeriment per aquest Consell mitjançant ofici de 24 de febrer de 2009, perquè s'acredités la data de presentació de la declaració censal, model 036, signada el 29 de desembre de 2003, en resposta al qual es va aportar còpia de la declaració de l'impost sobre societats de l'exercici 2003, model 201, presentada a l'Agència Tributària, en la que s'indica que la fundació està acollida al règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu de la Llei 49/2002. A la vista del que s'ha exposat, resulta evident que manca de rellevància jurídica als nostres efectes la declaració censal, model 036, aportada, ja que no consta la seva recepció per l'Agència Tributària, i no es pot considerar exercitada l'opció i comunicada a l'Ajuntament mitjançant la declaració relativa a l'impost sobre societats de l'exercici 2003. Tampoc és suficient la presentació davant aquest Consell el 10 de març de 2009 de còpia d'una instància presentada el 31 de desembre de 2003 al Ministeri d'Economia i Hisenda amb la sol·licitud que, davant la impossibilitat de presentar el model 036, es remeti la documentació que s'adjunta a l'AEAT, sense especificar el contingut de dita documentació per més que ara es pretengui que va consistir en la declaració censal model 036 datada el 29 de desembre de 2003, que també s'adjunta per fotocòpia sense segell o signe acreditatiu que efectivament dita declaració fos el document acompanyat a la instància de referència.

Quart.- En canvi, sí que es pot atribuir rellevància a la presentació davant l'Agència Tributària de l'exercici de l'opció que s'acredita mitjançant certificat de 13 de desembre de 2006. La presentació d'aquest certificat a l'Ajuntament va tenir lloc, primer, mitjançant escrit d'1 de febrer de 2007, que va tenir entrada en el Registre del

Districte de l'Eixample el dia següent en resposta al requeriment formulat el 5 de gener de 2007; i després, com a conseqüència de la presentació de l'escrit de recurs de 10 de maig de 2006, en resposta al requeriment que es va formular per ofici de 7 d'agost de 2007. D'això se'n desprèn que tots dos expedients van estar paralitzats des de la data del seu inici fins que es van practicar els requeriments de referència, en base a l'art. 71.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, reguladora del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. Per tant, la demora produïda no pot imputar-se a l'interessat ni traduir-se en perjudici seu, segons ha sostingut aquest Consell, entre d'altres, en l'informe recaigut a l'expedient 173/7, per la qual cosa es pot pensar que si els requeriments s'haguessin practicat tempestivament, la fundació hauria pogut acreditar davant l'Ajuntament dintre de l'exercici 2006 que havia exercit l'opció preceptiva per gaudir de l'exempció. I això amb independència que, segons el certificat de l'Agència Tributària aportat, aquest hagués de tenir efectes a partir de l'1 de gener de 2007, ja que aquesta data es refereix a l'impost sobre societats i no és aplicable a l'impost sobre béns immobles, tota vegada que, segons abans s'ha exposat, està establert que l'exempció de l'impost s'aplicarà al període impositiu que finalitzi amb posterioritat a la data de presentació de la declaració censal.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR parcialment el recurs; RECONÈIXER el dret a l'exempció de l'impost sobre béns immobles de l'entitat recurrent per la totalitat del 17,67% de què és titular sobre la finca de referència i a partir del període impositiu que finalitza el 31 de desembre de 2006 en tant no renunciï a l'opció efectuada; i RETORNAR les quantitats que resultin ingressades indegudament per les liquidacions dels exercicis 2006 i següents, amb abonament d'interessos.